

OSCAR WILDE, aforismes, dins *L'ànima de l'home*.

Columna, 2001. (traducció de Joan Solé)

UNES QUANTES MÀXIMES PER A LA INSTRUCCIÓ DELS MASSA
EDUCATS

L'educació és admirable. Però cal recordar de tant en tant
que res del que val la pena saber no es pot ensenyar.

L'opinió pública només existeix on no hi ha idees.

Els anglesos sempre degraden les veritats a la condició de
fets. Quan una veritat esdevé un fet perd tot el seu valor
intel·lectual.

És ben trist que avui dia hi hagi tan poca informació inútil.

L'únic vincle que ens queda ara com ara a Anglaterra
entre la literatura i el teatre és l'entrada de l'obra.

A l'antiguitat, els llibres els escrivien els homes de lletres i
els llegia el públic. Avui dia els escriu el públic i no els
llegeix ningú.

Moltes dones són tan artificioses que no tenen cap sentit artístic. Molts homes són tan naturals que no tenen cap sentit de la bellesa.

L'amistat és molt més tràgica que l'amor. Dura més.

El que resulta anormal en art té unes relacions normals amb l'art. És l'únic de la vida que té relacions normals amb l'art.

Un motiu que sigui bell en si mateix no suggereix res a l'artista. Li manca imperfecció.

L'únic que l'artista no pot veure és l'obvi. L'únic que el públic veu és l'obvi. Se'n segueix la crítica del periodista.

L'art és l'única cosa seriosa del món. I l'artista és l'única persona que no és mai seriosa.

Per ser medieval de debò caldria no tenir cos. Per ser modern de debò caldria no tenir ànima. Per ser grec de debò caldria no tenir roba.

El dandisme és l'afirmació de l'absoluta modernitat de la bellesa.

L'únic que pot consolar de la pobresa és l'extravagància.

L'únic que pot consolar de la riquesa és l'economia.

No s'hauria d'escoltar mai. Escoltar és una mostra d'indiferència als oients.

Fins i tot el deixeble pot fer servei. S'està dret darrere el nostre tron, i en el nostre moment d'èxit ens xiuxiueja a l'orella que, al cap i a la fi, som immortals.

Tenim les classes criminals tan a prop que fins i tot la policia les pot veure. Les tenim tan lluny que només el poeta les pot comprendre.

Els estimats dels déus es fan joves.

FRASES I FILOSOFIES PER A ÚS DELS JOVES

El primer deure de la vida és ser tan artificiosos com es pugui.

El segon encara no l'ha descobert ningú.

La maldat és un mite que s'ha inventat la bona gent per explicar l'estrany atractiu d'altres persones.

Si els pobres només tinguessin perfils no seria gens difícil resoldre el problema de la pobresa.

Els que veuen alguna diferència entre el cos i l'ànima no tenen ni una cosa ni l'altra.

Un trau de botó ben fet de debò és l'únic vincle entre l'art i la naturalesa.

Les religions moren quan se'n demostra la veritat. La ciència és el registre de les religions mortes.

Els distingits contradiuen els altres. Els savis es contradiuen ells mateixos.

Res del que passa en realitat no té cap importància.

L'avorriment és la majoria d'edat de la serietat.

En totes les qüestions secundàries, l'essencial és l'estil, no la sinceritat. En totes les qüestions principals, l'essencial és l'estil, no la sinceritat.

Si dius la veritat segur que tard o d'hora t'ensexampen.

El plaer és l'únic que hauria de justificar la vida. Res no envelleix com la felicitat.

L'única esperança de perdurar a la memòria de les classes comercials és no pagar les factures.

Cap delicte no és vulgar, però tota vulgaritat és un delicte.
La vulgaritat és la conductora dels altres.

Només els superficials es coneixen a si mateixos.

Els temps és una pèrdua de diners.

Caldria ser en tot moment una mica inversemblant.

Els bons propòsits tenen sempre una qualitat fatal.
Invariablement es fan massa aviat.

L'única manera de compensar una ocasional elegància excessiva és observar sempre una educació excessiva.

Ser prematur és ser perfecte.

Qualsevol preocupació per les idees sobre el bé i el mal revela una aturada del desenvolupament intel·lectual.

L'ambició és l'últim refugi del fracassat.

Una veritat deixa de ser vertadera quan hi creu més d'una persona.

Als exàmens, els ximpls fan preguntes que els savis no poden respondre.

La vestimenta grega era essencialment inartística. Res no hauria de revelar el cos tret del cos.

Cal ser una obra d'art o bé dur una obra d'art.

Només les qualitats superficials duren. La natura més profunda de l'home s'endevina de seguida.

La laboriositat és l'origen de tota lletjor.

Les èpoques viuen a la història a través dels seus anacronismes.

Només els déus tasten la mort. Apol·lo ha passat, però Jacint, a qui els homes diuen que va assassinar, continua viu. Neró i Narcís són sempre amb nosaltres.

Els vells s'ho creuen tot; els de mitjana sospiten de tot; els joves ho saben tot.

El requisit de la perfecció és l'ociositat; l'objectiu de la perfecció és la joventut.

Només els grans mestres de l'estil aconseguen ser obscurs.

Hi ha una cosa tràgica en la quantitat enorme de joves anglesos que avui dia emprenen la vida amb un tarannà perfecte i acaben adoptant una professió útil.

Estimar-se un mateix és el principi d'un amor vitalici.

PREFACI A «EL RETRAT DE DORIAN GRAY»

L'artista és el creador de coses belles.

Revelar l'art i amagar l'artista és l'objectiu de l'art.

El crític és qui sap traduir a una altra forma o a un nou material la seva impressió de les coses belles.

Les formes més nobles i més baixes d'exercir la crítica són una modalitat de l'autobiografia.

Els que troben significats lletjos en coses belles són corruptes sense encant. Els que troben significats bells en coses belles són els cultes. Per aquests hi ha esperança. Són els elegits aquells que només veuen bellesa en coses belles.

No hi ha llibres morals ni immorals. Els llibres estan ben escrits o mal escrits, i prou.

L'hostilitat que el segle XIX té al realisme és la ràbia de Caliban en veure's el rostre en un mirall. L'hostilitat que el segle XIX té al romanticisme és la ràbia de Caliban en no veure's el rostre en un mirall.

La vida moral de l'home pertany als motius de l'artista, però la moralitat de l'art consisteix en l'ús perfecte d'un mitjà imperfecte.

Cap artista no desitja demostrar res. Fins i tot les coses certes, es poden demostrar.

Cap artista no té preferències ètiques. Una preferència ètica en un artista és una imperdonable afectació estilística.

Cap artista no és mai morbós. L'artista ho pot expressar tot.

El pensament i el llenguatge són per a l'artista instruments d'un art. El vici i la virtut són per a l'artista materials d'un art.

Des del punt de vista de la forma, el model de totes les arts és l'art del músic. Des del punt de vista del sentiment, el model és l'ofici de l'actor.

Tot art és alhora superfície i símbol. Els que passen sota la superfície assumeixen un risc. Els que llegeixen el símbol assumeixen un risc.

És l'espectador, i no la vida, que l'art reflecteix de debò.

La diversitat de parers sobre una obra d'art demostra que l'obra és nova, complexa i vital. Quan els crítics discrepen, l'artista està d'acord amb si mateix.

Podem perdonar a un home que faci res útil sempre que no ho admiri. L'única justificació d'una cosa inútil és que l'admirem amb intensitat.

Tot art és inútil.